

مطالعه فلور قارچ‌های میکرومیست استان گلستان*

دربافت: ۱۳۹۰/۱۰/۲۸ / پذیرش: ۱۳۹۱/۴/۷

امان محمد کمکی: کارشناسی ارشد بیماری‌شناسی گیاهی، بخش گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان
خلیل بردمی فتوحی فرخ: استادیار گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج،
 (fotowhi@ut.ac.ir) ۳۱۵۸۷-۷۷۸۷۱

محمدعلی آقاجانی: استادیار بخش گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

چکیده

در این تحقیق، تعداد شش آرایه از قارچ‌های میکرومیست استان گلستان که طی فصول بهار و تابستان سال ۱۳۸۹ جمع‌آوری گردیده‌اند، معرفی می‌شوند. گونه‌های *Melanospora zobelii* روی قارچ *Diachea leucopodia* *Picoa lefebvrei* *Sambucus nigra* روی *Trichurus spiralis* *Brassica oleracea* *Choanephora cucurbitarum* و *Solanum tuberosum* *Prunus domestica* روی پوست طوفه *Lippia citriodora* روی چوب خشک *Dictyosporium heptasporum* و *Gossypium hirsutum* بذر *Gossypium hirsutum* به عنوان آرایه‌های جدید برای میکوفلور ایران گزارش می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: آرایه، تنوع زیستی، گیاه، مورفولوژی، میکوفلور

Study of micromycetes flora in Golestan province (N Iran)

Received: 18.01.2012 / Accepted: 27.06.2012

A.M. Komaki: MSc in Plant Pathology, Department of Plant Protection, Research center of Agriculture and Natural Resource of Golestan province, Gorgan, Iran

Kh.B. Fotouhifar: Assistant Prof., Department of Plant Protection, Faculty of Agricultural Science and Engineering, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran (fotowhi@ut.ac.ir)

M.A. Aghajani: Research Assistant Prof., Department of Plant Protection, Research center of Agriculture and Natural Resource of Golestan province, Gorgan, Iran

Summary

In this study, six taxa of micromycetous fungi collected from Golestan province (N Iran) during spring and summer of 2010, are reported. *Melanospora zobelii* on *Picoa lefebvrei*, *Diachea leucopodia* on *Sambucus nigra*, *Choanephora cucurbitarum* on *Brassica oleracea*, *Trichurus spiralis* on *Prunus domestica*, tuber of *Solanum tuberosum* and seeds of *Gossypium hirsutum* and *Dictyosporium heptasporum* on dead wood of *Lippia citriodora* are reported as new species for the mycoflora of Iran.

Keywords: Biodiversity, morphology, mycoflora, plant, taxon

* این تحقیق در بخش گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان انجام شده است.

مقدمه

پنهن جغرافیایی مورد مطالعه در این تحقیق، منطقه گرگان و مناطق شمال شرقی شهرستان گنبدکاووس از استان گلستان را شامل می‌شود. این منطقه از جنوب به رشته کوه‌های البرز، از غرب به دریای خزر و استان مازندران، از شمال، شمال‌شرقی و شرق به ترکمن صحرا محدود می‌گردد، به طوری که مناطق اطراف گرگان دارای آب و هوای مرطوب بوده و بیشتر تحت تاثیر دریای خزر می‌باشد. این در حالیست که شمال شرق شهرستان گنبدکاووس بیشتر تحت تاثیر اقلیم خشک صحراي قره‌قوم ترکمنستان قرار می‌گیرد. این تحقیق، به منظور شناسایی و شرح برخی از قارچ‌های میکروومیست موجود در استان گلستان انجام گرفته است.

به گروهی از قارچ‌ها که دارای اسپوروفورهای در اندازه میکروسکوپی هستند، به طور عمومی قارچ‌های میکروومیست و یا قارچ‌های ریز (microfungi) گفته می‌شود (Kirk *et al.* 2008). در دنیا، کل گونه‌های قارچی در حدود ۱۲۰۰۰ گونه می‌باشد که در واقع کمتر از ۵۰ درصد مجموع گونه‌های قارچی متصور در کره خاکی در می‌گردد (Hawksworth 1991, Webster & Weber 2007). بنابراین، تعداد زیادی از آرایه‌های قارچی در سراسر دنیا تا کنون مورد شناسایی و توصیف قرار نگرفته‌اند. لذا، مطالعه و بررسی تاکسونومی قارچ‌های میکروومیست می‌تواند یکی از جنبه‌های جالب علم قارچ‌شناسی برای شناسایی و شرح آرایه‌های جدید قارچی باشد.

روش بررسی

طی بازدیدهای متعددی که از مزارع مختلف منطقه گرگان و مراتع شمال‌شرق شهرستان گنبدکاووس در فصول بهار و تابستان سال ۱۳۸۹ صورت گرفت، نمونه‌های متعددی از گیاهان آلوده به برخی از قارچ‌ها اغلب توسط نگارنده اول جمع‌آوری گردیدند. نمونه‌های آلوده گیاهی با ثبت مشخصات مربوط به زمان و مکان جمع‌آوری و هم‌چنین، نوع میزبان گیاهی به آزمایشگاه منتقل شدند. برای جداسازی قارچ‌های چوبزی و یا قارچ‌های موجود در بافت‌های آلوده گیاهی، قطعاتی از حد فاصل بافت‌های آلوده و سالم به ابعاد یک سانتی‌متر مریع تهیه گردیدند. قطعات حاصل ابتدا با آب مقطر استریل شستشو داده شدند و سپس به مدت یک دقیقه در الکل اتیلیک ۷۵٪ ضدغفونی سطحی گردیدند و سپس قطعات با آب مقطر استریل شستشو داده شدند و پس از خشک کردن روی کاغذ صافی استریل، قطعات به روی کاغذ صافی استریل مرطوب موجود درون تشک پتی منتقل شده و در دمای ۲۵ درجه سلسیوس به مدت دو هفته نگهداری شدند. سپس جدایه‌های قارچی رشد کرده روی بافت‌های گیاهی به دقت مورد بررسی قرار گرفتند. پرگنه خالص از جدایه‌های قارچی به روش تک هاگ (single spore) روی محیط کشت سیب زمینی-دکستروز-آگار (PDA) تهیه گردیدند. برای کشت قارچ عامل بیماری پوسیدگی (Rust 1957) کلم از محیط کشت سیب زمینی-دکستروز-آگار به همراه دو درصد ریفامپیسین (rifampicin)، به عنوان یک آنتی‌بیوتیک ضدباکتریایی، استفاده شد. به منظور تعیین نام جدایه‌های قارچی، کلیه نمونه‌های قارچی جمع‌آوری شده در این تحقیق مورد مطالعات میکروسکوپی قرار گرفتند. برای این منظور، از اندام‌های قارچی موجود در سطح و یا درون بافت‌های گیاهی

در زمینه مطالعات فلوریستیک قارچ‌های ایران، تحقیقات زیادی توسط محققان مختلف نظیر اسفندیاری (Esfandiari 1946, 1948, 1949)، شریف و ارشاد (Scharif & Ershad 1966) و سایرین انجام شده و بسیاری از آرایه‌های قارچی از ایران معرفی و شرح داده شده‌اند. در زمینه مطالعات فلوریستیک گروههای نزدیک به قارچ‌های گزارش شده در این تحقیق در ایران می‌توان به مطالعات بوخاری و ارشاد (Bujari & Ershad 1993) در ارتباط با بررسی جنس *Melanospora* حجارود و عباسی (Hedjaroude & Abbasi 2000) و فتوحی‌فر و همکاران (Fotouhifar *et al.* 2003) در زمینه مطالعه قارچ‌های میکروومیست منطقه کرج، مستوفی‌زاده قلمفرسا و همکاران (Mostofizadeh-Ghalamfarsa *et al.* 2000) در مورد گزارش در ایران، خداپرست (Doratomyces Doratomyces) برای میکوفلور (Khodaparast *et al.* 2006) در ارتباط با مطالعه برخی قارچ‌های مولد کپک دودهای و خداپرست و همکاران (Khodaparast *et al.* 2008) در مورد گزارش برخی قارچ‌های میتوسپوریک اشاره نمود.

در ارتباط با مطالعه قارچ‌های میکروومیست در نقاط مختلف جهان نیز می‌توان به بررسی‌های گارسیا و همکاران (Garcia *et al.* 2004)، وجانوویک و گو (Vujanovic & Goh 2009)، اداگاوا و کین (Udagawa & Cain 1969)، هسلتین و بنجامین (Hesseltine & Benjamin 1957)، کلر و همکاران (Lee *et al.* 2008)، لی و همکاران (Keller *et al.* 2004)، اشنتلر و استفنسون (Schnittler & Stephenson 2002)، اداگاوا و همکاران (Udagawa *et al.* 1985)، سیرا و همکاران (Sierra *et al.* 2003)، گو و همکاران (Goh *et al.* 1999) و کروس و همکاران (Crous *et al.* 2009) اشاره نمود.

درونی پریتیسیوم‌ها قابل مشاهده بود. زواید بی‌رنگ و میسلیومی از سطح خارجی پریتیسیوم‌ها به اطراف رشد کرده بودند. پریتیسیوم‌ها به صورت انفرادی و پراکنده درون ساقه گیاه تشکیل شده بودند. اندازه قطر پریتیسیوم‌ها ۲۸۰-۳۷۵ میکرومتر بود. آسک‌ها بی‌رنگ و چماقی‌شکل بوده و دارای پایه بودند. آسک‌ها از نوع تک‌جداره بوده و ناپایدار بودند. پارافیزها در بین آسک‌ها وجود نداشتند. درون هر آسک هشت آسکوپسپور مشاهده گردید. آسکوپسپورها لیمویی‌شکل بوده و به رنگ قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای تیره دیده شدند. اندازه آسکوپسپورها (۱۰/۳۳×۸-۱۱) میکرومتر بود (شکل ۱).

ویژگی اعضای راسته *Melanosporales* دارا بودن پریتیسیوم‌های با دیواره شفاف (translucent) و آسکوپسپورهای تیره‌رنگ می‌باشد. اعضای راسته *Melanosporales* به دلیل دارا بودن آسکومای نرم و بی‌رنگ، قبلاً جزو راسته *Hypocreales* طبقه‌بندی می‌شوند. برخی گونه‌های موجود در این راسته، بیمارگر قارچ‌های بیماریزا (هیپرپارازیت) و دیگر قارچ‌ها (میکوپارازیت) می‌باشند. اعضای راسته *Melanosporales* روی بقایای گیاهان علفی و چوب‌های در حال پوسیدن، رشد می‌نمایند و بسیاری از آن‌ها از خاک نیز جداسازی شده‌اند. گونه‌های جنس *Melanospore* انگل بیمارگرهای قارچی خاکزاد از قبیل گونه *Fusarium oxysporum* می‌باشند و ممکن است به عنوان عامل کنترل بیولوژیکی مفید باشند.

(Harveson *et al.* 2002)

گونه *M. zamiae* از شاخه *Ascomycota* رده *M. zamiae* *Hypocreomycetidae* راسته *Ceratostomataceae* می‌باشد (Kirk *et al.* 2008). شناسایی و تشخیص این گونه به کمک شرح ارایه شده توسط هنلین Stchigel *et al.* (Hanlin 1990 & 1998)، شیگل و همکاران (Cannon & Hawksworth 1982)، Cannon & Hawksworth (1982) و کنن و هاوکزورث (1982) انجام گرفت. این گونه برای نخستین بار توسط بوخاری و ارشاد (Bujari & Ershad 1993) از مناطق کرج، مغان و ساری گزارش گردیده، ولی شرحی برای آن ارایه نشده است.

آلوده اسلایدهای میکروسکوپی با استفاده از محلول‌های لاکتونول و یا لاکتونول-کاتن بلو تهیه شدند. با استفاده از میکروسکوپ نوری نیکون (Nikon CH2, Japan)، اندام‌های قارچی در اسلایدهای حاصل مطالعه و ابعاد آن‌ها اندازه‌گیری شدند. اندازه‌گیری اندام‌های قارچی اغلب با بزرگ نمایی ۱۰۰۰ برابر انجام گرفت. بر حسب میزان فراوانی، ۵۰ مورد از هر اندام تصاویر اندام‌های قارچی و عالیم بیماری با استفاده از دوربین دیجیتال سونی (Sony W35, Japan) تهیه شد. کلیه نمونه‌های هرباریومی و کشت‌های زنده جدایه‌های قارچی در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان (گرگان) نگهداری می‌شوند.

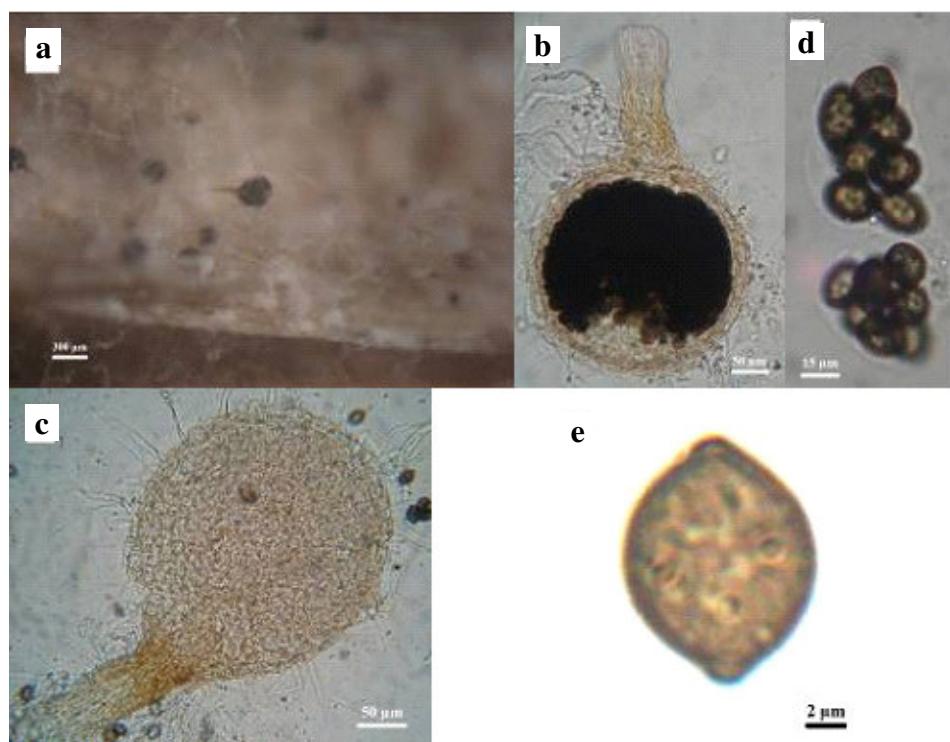
نتیجه و بحث

طی این تحقیق، شش گونه مربوط به فلور قارچ‌های میکرومیست که از نقاط مختلف منطقه گرگان و گنبدکاووس جمع‌آوری شده بودند، شناسایی و تعیین نام گردیدند. گونه‌های *Melanosporales* شده به راسته‌های مختلفی نظیر: *Mucorales* و *Physarales* و همچنین، گروه قارچ‌های میتوسپوریک (mitosporic fungi) تعلق داشتند. در مورد هر آرایه، شرح و بحث به طور جداگانه آورده شده است.

Melanospora zamiae Corda, Icon. Fung. (Prague) 1: -۱

24 (1837)

نمونه بررسی شده: روی ساقه گیاه گوجه فرنگی (*Solanum lycopersicon* L.), مزارع گوجه فرنگی روستای قلی‌آباد، حومه شهرستان علی‌آباد کتول، ۱۳۸۹/۳/۳۱ در نمونه‌های گیاهی آلوده مورد بررسی، این گونه درون ساقه‌های گیاه گوجه فرنگی آلوده به قارچ *F. oxysporum* به وفور مشاهده گردید. داخل ساقه پریتیسیوم‌ها از نوع *M. zamiae* تشکیل شده بودند. دیواره پریتیسیوم‌ها از نوع پارانشیم کاذب (pseudoparenchyma) و به رنگ قهوه‌ای روشن متمایل به زرد کمرنگ بوده و از بیرون پریتیسیوم، محتویات

شکل ۱- ویژگی‌های گونه *Melanospora zamiae*: a-c. پریتیسیوم، d. آسک‌ها و آسکوسبورها، e. آسکوسبور لیمویی شکل.

Fig. 1. *Melanospora zamiae*: a-c. Perithecia, d. Ascospores, e. Lemon-shaped ascospore.

آسکوسبورها صاف بوده و اندازه آسکوسبورها $13-17 \times 22/8-26$ میکرومتر می‌باشد. آسکوسبورها دارای دو منفذ تندشی به قطر $2-2.5$ میکرومتر هستند (شکل ۲). شناسایی و تشخیص این گونه به کمک شرح ارایه شده توسط الشیخ و تراپ (Al-Sheikh & Trappe 1983) و ادأگاوا و کین (1969) انجام شد.

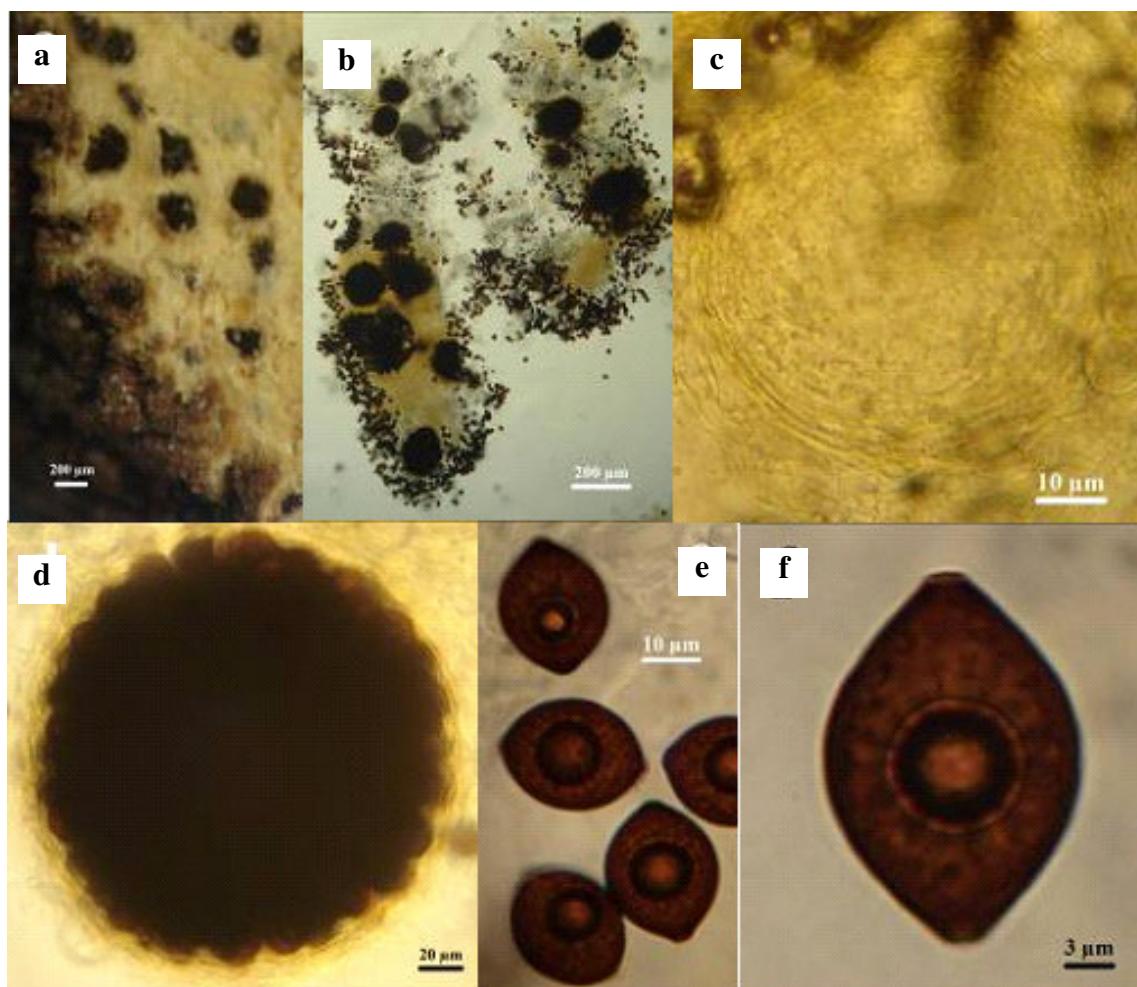
در رابطه با زیست‌شناسی گونه *M. zobelii*، مطالعه خاصی به خصوص در زمینه انگل بودن آن روی قارچ‌های موسوم به دنبالن صورت نگرفته است و تاکنون این گونه فقط از روی گونه‌های *Choriomyces maeandriiformis* و *P. lefebvrei* توسط زوبل (Zobel) (1983) از کشور چکسلواکی همراه با بلوغ آسکوکارپ گزارش شده است (Munk 1957). *Sepultaria* sp. همراه با کشور گذارش گزارش شده است (Al-Sheikh & Trappe 1983). *P. lefebvrei* در قسمت‌های مختلف بافت گلبای آن تشکیل می‌گردد. *M. zobelii* آسکوسبورها پس از تخریب آسک‌ها، درون پریتیسیوم محصور می‌شوند و به همراه آسکوکارپ قارچ *P. lefebvrei* تابستان‌گذرانی و زمستان‌گذرانی داشته و در فصل رویش بعدی روی بافت آسکوکارپ *Melanospora zobelii* رشد می‌نمایند. قارچ دنبالن *P. lefebvrei* رفتن آسک‌ها، درون پریتیسیوم بالغ مملو از آسکوسبور می‌گردد. آسکوسبورها در ابتدا به رنگ زرد روشن بوده و دارای قطرات چربی می‌باشند، سپس آسکوسبورها به رنگ قهوه‌ای تیره در می‌آیند. آسکوسبورها دوکی شکل بوده و در دو انتهای حالت تخت دارند. دیواره

Melanospora zobelii (Corda) Fuckel, Jb. Nassau. Ver. -۲

Naturk. 23-24: 127 (1870)

نمونه بررسی شده: درون گلبای (gleba) قارچ دنبالن صحرابی، (Pat.) *Picoa lefebvrei* Maire ۱۰۰ کیلومتر جاده گنبدکاووس به مراده‌تپه، روستای کلیجه، منطقه یولی دره، ارتفاع ۷۰ متر، ۱۳۸۷/۱/۵

پریتیسیوم قارچ درون بافت هیمنیومی قارچ دنبالن صحرابی *Picoa lefebvrei* رشد کرده است و پریتیسیوم‌ها درون بافت هیمنیوم به صورت انفرادی قرار گرفته‌اند. پریتیسیوم‌ها تقریباً همزمان با آسکوکارپ قارچ *P. lefebvrei* بالغ می‌شوند. پریتیسیوم‌ها کروی بوده و دیواره آن‌ها به رنگ زرد روشن و متمایل به قهوه‌ای است، به طوری که آسکوسبورها از بیرون پریتیسیوم نمایان می‌باشند. پریتیسیوم استیول ندارد. دیواره پریتیسیوم نازک و غشایی بوده و از آرایش ریسه‌ها تشکیل شده است و ریسه‌ها به طور منظم در کنار هم قرار گرفته‌اند. ضخامت دیواره پریتیسیوم $10-17$ میکرومتر بوده و از ۵-۷ لایه ریسه‌ای تشکیل شده‌اند. ضخامت ریسه در دیواره پریتیسیوم در محل دیواره عرضی $3-7$ میکرومتر می‌باشد. اندازه پریتیسیوم‌ها $210-240 \times 215-247$ میکرومتر است. آسک‌ها ناپایدار و تک جداره می‌باشند. با از بین ۱۲۰ میکرومتر این گونه آسک‌ها را تشخیص می‌دهیم. آسک‌ها در ابتدا به رنگ زرد روشن بوده و دارای قطرات چربی می‌باشند، سپس آسکوسبورها به رنگ قهوه‌ای تیره در می‌آیند. آسکوسبورها دوکی شکل بوده و در دو انتهای حالت تخت دارند. دیواره

شکل ۲- ویژگی‌های گونه *M. zobelii*: a و b. بافت آسکوکارپ آلوده گونه *Picoa lefebvrei* به قارچ *M. zobelii* c. پریتیسیوم جوان قارچ درون گلبای قارچ دبلان صحرایی، d. پریتیسیوم بالغ قارچ مملو از آسکوسپورها، e و f. آسکوسپورهای دوکی شکل.

Fig. 2. *Melanospora zobelii*: a and b. Sporocarp tissue of *Picoa lefebvrei* infected by *M. zobelii*, c. Immature peritheciium of *M. zobelii* in the gleba of *P. lefebvrei*, d. Mature peritheciium of *M. zobelii*, e. and f. Fusiform ascospores.

Choanephora cucurbitarum (Berk. & Ravenel) - ۴

Thaxt., Rhodora 5: 99 (1903)

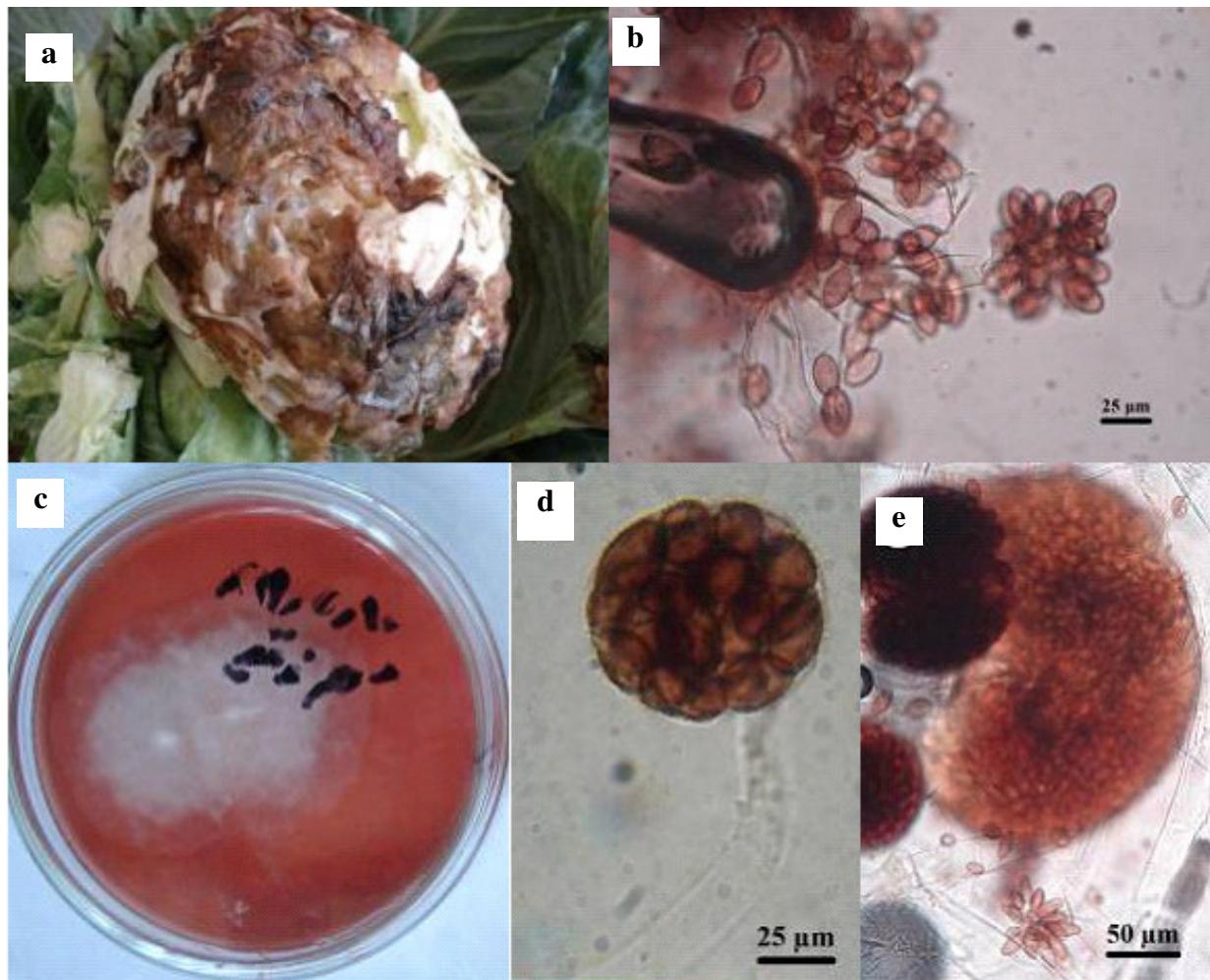
نمونه بررسی شده: روی برگ‌های گیاه کلم (*Brassica oleracea* L.)، مزارع آلوده در اطراف شهرستان گرگان، منطقه قرق، ۱۳۸۹/۵/۲۷

این قارچ دارای دو نوع هاگ غیرجنسی متفاوت است. نوع اول هاگ، اسپورانژیوپور می‌باشد که درون اسپورانژیوم تشکیل می‌گردد. اسپورانژیوم کروی بوده و روی اسپورانژیوفور ساده و غیرمنشعب تشکیل می‌گردد. اسپورانژیوپورها دوکی‌شکل بوده و به رنگ قهوه‌ای دیده می‌شوند. اندازه اسپورانژیوپورها (۱۱) $11 \times 7/5-13$ میکرومتر بوده و در دو انتهای آن‌ها ۱۲ عدد زایده (appendage) خارمانند و بی‌رنگ به طول (۱۲۳) $123 \times 11-25$ میکرومتر وجود دارد. نوع

دوم هاگ، اسپورانژیوپ تک‌هاگی است که کنیدی نیز نامیده می‌شود. اسپورانژیوپ‌ها روی وزیکل‌های کروی و بی‌رنگی که در رأس اسپورانژیوفورهای جداگانه قرار گرفته‌اند، تشکیل می‌گردند. اسپورانژیوفورهای تولید کننده اسپورانژیوپ، ساده و غیرمنشعب بوده و در انتهای آن‌ها تعدادی وزیکل وجود دارد. روی هر اسپورانژیوفور در حدود ۱۰۰ عدد اسپورانژیوپ تشکیل می‌شوند. هاگ‌های درون اسپورانژیوپ‌ها به رنگ قهوه‌ای بوده و دارای ناف (hilum) هستند. در سطح هاگ‌های حاصل از اسپورانژیوپ ترتیینات سطحی به صورت شیار وجود دارد. اندازه کنیدی حاصل از اسپورانژیوپ‌ها (۹) $9 \times 5/7$ میکرومتر و (۱۸) $18 \times 11-25$ میکرومتر است (شکل ۳).

نیمه‌استوایی می‌گردد. همچنین، این گونه روی گل‌های گیاهان مختلف رشد می‌کند (Sakai *et al.* 2000, Webster & Weber 2007). تا کنون گزارشی مبنی بر وجود این گونه در ایران دیده نشده است. بنابراین، گونه *Choanephora cucurbitarum* به عنوان آرایه جدید برای میکوفلور ایران گزارش می‌شود.

شناسایی و تشخیص این گونه به کمک توصیفات ارایه شده توسط هسلتین و بنجامین (Hesseltine & Benjamin 1957) انجام شد. طی نمونه‌برداری از مزارع، مشاهده شد که این گونه سبب ایجاد خسارت قابل توجهی به گیاهان کلم شده است. گونه *C. cucurbitarum* به عنوان بیمارگر ضعیف شناخته می‌شود و باعث پوسیدگی نرم و مرطوب در طیف وسیعی از گیاهان مناطق معتدل و

شکل ۳- a: *Choanephora cucurbitarum* گونه کلیم آلوده به قارچ اسپورانژیوفور، وزیکل‌ها و اسپورانژیول‌ها، b. اسپورانژیوم حاوی اسپورانژیوسپورهای دوکی‌شکل، c. اسپورانژیوم حاوی اسپورانژیوسپورهای دوکی‌شکل، d. اسپورانژیوم حاوی اسپورانژیوسپورهای دوکی‌شکل، e. اسپورانژیوم.

Fig. 3. *Choanephora cucurbitarum*: a. Soft rot symptom in infected cabbage with *C. cucurbitarum*, b. Sporangiophore, vesicles and conidia, c. Colony of *C. cucurbitarum* on PDA containing 2% rifampicin, d. Sporangium and fusoid sporangiospores, e. Conidia and sporangiospores within a sporangium.

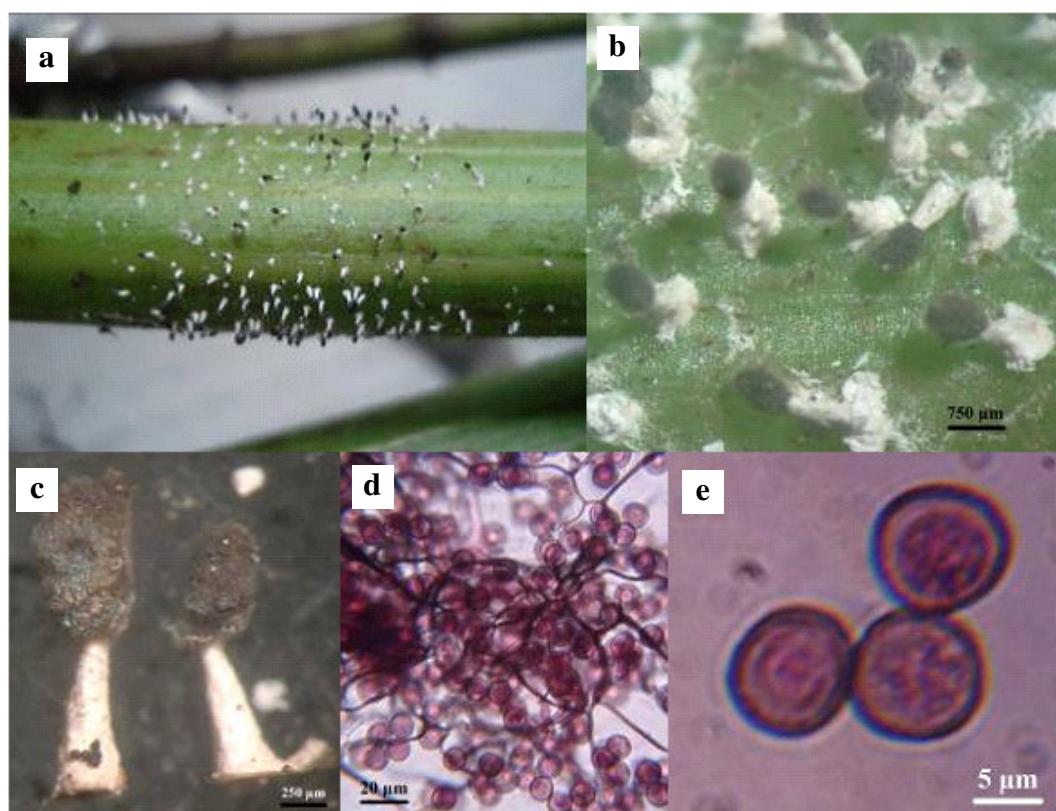
میکروسکوپی تولید می‌نمود. هر یک از کریستال‌ها یک شش وجهی بود. هاگ‌ها در بین کاپیلیتیوم (capillitium) تشکیل شده بودند. هاگ‌ها کروی تا نیم کروی بوده و به رنگ قهوه‌ای متمایل به قرمز تا قرمز دیده می‌شدند. سطح هاگ‌ها دارای تزییناتی به صورت خارهای بسیار ریز بود. اندازه هاگ‌ها $10/5(9) \times 7/5(9)$ میکرومتر بود (شکل ۴).

شناسایی و تشخیص این گونه به کمک توصیفات ارایه شده توسط کلر و همکاران (Keller *et al.* 2004)، لی و همکاران Schnittler & (Lee *et al.* 2008)، اشنیتلر و استفنسون (Keller & Braun 1999)، کلر و براؤن (Stephenson 2002) و استفنسون و استمپن (Stephenson & Stempf 2000) انجام شد.

گونه *Diachea leucopodia* از گروه آغازیان قارچ مانند بوده و به عنوان آرایه‌ای در شاخه *Myxomycota* رد Myxomycetes و از راسته *Physarales* بوده و در تیره *Didymiaceae* طبقه‌بندی می‌شود (Lee *et al.* 2008, Keller *et al.* 2004). گونه *Diachea leucopodia* به عنوان آرایه جدید برای میکوفلور ایران گزارش می‌شود.

***Diachea leucopodia* (Bull.) Rostaf., Sluzowce -۴**
Monogr. 190 (1874)
نمونه بررسی شده: روی ساقه آقطی سیاه (*Sambucus nigra* L.), محوطه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۱۳۸۹/۳/۹

این گونه از ساقه گیاه آقطی سیاه (*Sambucus nigra*) در اوخر فصل بهار جداسازی گردید. اسپورانژیوم‌های این گونه با آرایش حلقوی روی پلاسمودیوم سفید رنگ که روی ساقه آقطی رشد کرده بودند، تشکیل شده بودند. اسپورانژیوم‌ها روی پایه‌ای (stalk) قرار داشته و استوانه‌ای شکل بودند. اندازه اسپورانژیوم‌ها $26-0/29(0/27) \times 0/25-0/26(0/28)$ میلی‌متر بوده و اندازه پایه اسپورانژیوم‌ها $0/5-1/2$ میلی‌متر بودند. اسپورانژیوم سیاه رنگ و پریدیوم اسپورانژیوم به رنگ آبی فلزی دیده شد و هاگ‌ها از بیرون پریدیوم مشخص بودند. سطح بیرونی پریدیوم صاف بود. ستونک یا پایه اسپورانژیوم استوانه‌ای شکل بوده و تا نیمه و یا انتهای رأس اسپورانژیوم ادامه یافته بود. پایه اسپوروفور سفید رنگ و از کریستال‌های کربنات کلسیم تشکیل شده بود که در محلول لاکتونفول حل شده و حباب‌هایی در حین تهیه اسلاید

شکل ۴- ویژگی‌های گونه *Diachea leucopoda*: a-c. اسپورانژیوم‌های قارچ روی ساقه گیاه آقطی سیاه، d. کاپیلیتیوم درون اسپورانژیوم و e. هاگ‌ها.

Fig. 4. *Diachea leucopoda*: a-c. Sporangia of *D. leucopoda* on stem of *Sambucus nigra*, d. Capillitium within the sporangium, e. Spores.

میکرومتر است. یاخته‌های کنیدی‌زا آمپولی‌شکل تا استوانه‌ای شکل بوده و کوتاه هستند. کنیدی‌ها خشک و تک‌یاخته‌ای بوده به صورت زنجیری تشکیل می‌شوند. کنیدی‌ها به رنگ قهوه‌ای روشن بوده و به شکل‌های بیضوی تا تخم‌مرغی و یا تخم‌مرغی وارونه دیده می‌شوند. اندازه کنیدی‌ها ($2/9 \times 2-3/5$) (۴/۶-۴) میکرومتر می‌باشد. کنیدی‌ها در قاعده حالت تخت داشته و لی به طرف رأس باریک می‌شوند (شکل ۵).

جنس *Trichurus* دارای پنج گونه است. گونه *T. spiralis* شایع‌ترین گونه می‌باشد. این گونه در نواحی گرم، نیمه‌گرم و معتدل به صورت ساپروفت در خاک، ریزوسفر گیاهان کشت شده، در بستر کمپوستی، روی چوب‌های در حال تجزیه و روی فضولات حیوانات یافت می‌گردد (Barron 1968). جنس *Trichurus* برای میکوفلور ایران جدید است. هم‌چنین، گونه *T. spiralis* به عنوان آرایه جدید برای میکوفلور ایران گزارش می‌شود.

Dictyosporium heptasporum (Garov.) Damon, Lloydia 15: 118 (1952)
نمونه بررسی شده: روی چوب گیاه به لیمو (*Lippia citriodora*), گلخانه پرورش گیاهان دارویی، شهرستان گرگان، توسکستان، تاریخ ۱۳۹۰/۱/۲۱

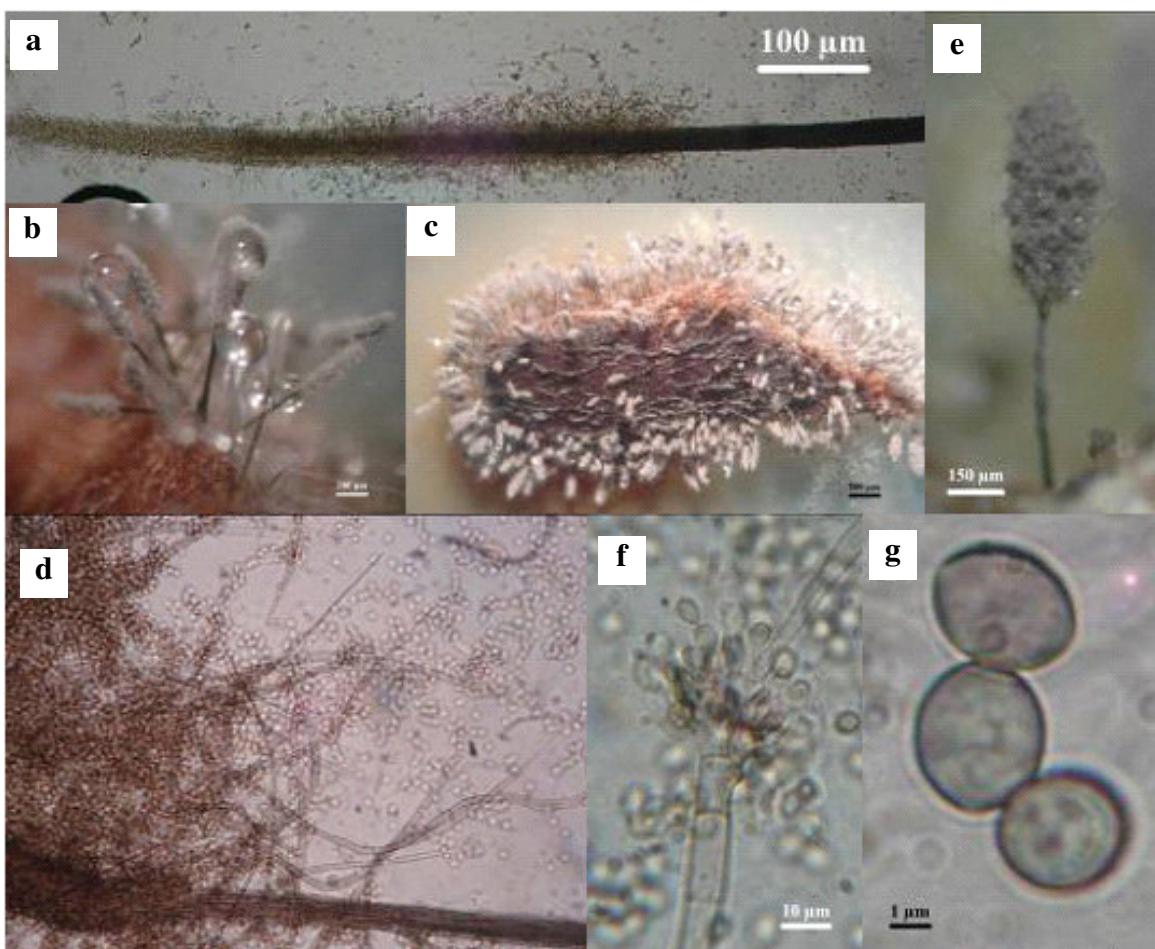
قطعاتی از بافت محل طوقه گیاه به لیمو روی کاغذ صافی استریل مرطوب موجود درون تشکیل پتی قرار داده شد و تشکیل‌های پتی در دمای ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شدند. پرگنه‌های قارچ روی چوب مرده پس از گذشت دو هفته مشاهده شدند. کنیدی‌ها بیضوی بوده و به شکل بلل ذرت (maize-ear shaped) دیده می‌شوند. کنیدی‌ها به رنگ قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای متتمایل به زیتونی هستند. کنیدی‌ها متتشکل از هفت ردیف یاخته‌های دارای دیواره عرضی حقیقی می‌باشند که ردیف‌ها در کنار هم قرار گرفته‌اند. ردیف‌های یاخته‌ای در انتهای طرف هم خمیده شده و حالت عصایی شکل دارند. ردیف یاخته‌ها از قسمت رأس از هم جدا شده‌اند، ولی کلیه ردیف‌های یاخته‌ای در قاعده به یکدیگر متصل بوده و در نهایت به یک یاخته کنیدی‌زا متصل می‌باشند. یاخته پایه‌ای که کنیدی را به بافت پایه‌ای قارچ و بستر وصل می‌کند، تقریباً بی‌رنگ و یا متتمایل به قهوه‌ای روشن می‌باشد. ضمایم کنیدی‌بومی وجود ندارد. اندازه کنیدی‌ها ($27/31 \times 20-31$) (۸۵) ۴۳-۱۰۰ میکرومتر است (شکل ۶).

Trichurus spiralis Hasselbr., Bot. Gaz. 29: 321 -۵ (1900)

نمونه‌های بررسی شده: روی پوست طوقه درخت آلو (*Prunus domestica* L.), جاده آق‌قلابه طرف شهرستان علی‌آباد، منطقه فوجرد، ۱۳۸۹/۷/۳؛ روی غده سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum*) وارداتی از همدان کشت شده در مزارع شهرستان علی‌آباد، ۱۳۸۹/۸/۱۵؛ روی بذر پنبه (*Gossypium hirsutum*) از بخش نهال و بذر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، ۱۳۸۹/۹/۱۵

طی بازدیدهای به عمل آمده از باغ‌های آلوی آلوه به قارچ‌های عامل پوسیدگی طوقه و ریشه، نمونه‌هایی از محل طوقه چنین درختانی تهیه گردیدند. قطعات حاصل از نواحی آلوه در محیط مرطوب متتشکل از کاغذ صافی استریل مرطوب موجود درون تشکیل پتی به مدت دو هفته در دمای ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شدند. سپس پرگنه خالص از قارچ‌های رشد کرده روی قطعات گیاهی، روی محیط کشت PDA تهیه شدند.

این گونه دارای سینما می‌باشد و اعضای این جنس را می‌توان به خاطر وجود خارهای عقیم در ناحیه کنیدی‌زای سینما به راحتی از جنس *Doratomyces* تفکیک نمود. کنیدی‌فورها متمایز از ریسه‌های رویشی بوده سینما (synnematous) و مجتمع (macronematous) هستند. سینما استوانه‌ای شکل بوده و ارتفاع آنها (۱۳۵۶) ۱۴۷۵-۲۱۰۰ میکرومتر و عرض آنها (۴۷/۵) ۴۷/۵-۶۲/۵ میکرومتر است. سینما افزایشته بوده غیرمنشعب می‌باشد. رنگ سینمای جدایه حاصل از غده سیب‌زمینی به رنگ سبز زیتونی متتمایل به قهوه‌ای روی طوقه آلو و بذر پنبه به رنگ سبز زیتونی متتمایل به قهوه‌ای تیره می‌باشد. سینماها به صورت منفرد و یا در گروه‌های کوچکی تشکیل می‌شوند. بخش کنیدی‌زا کم و بیش استوانه‌ای شکل است و اندازه این بخش (۴۰/۸) ۴۰/۸-۷۲۰ میکرومتر می‌باشد. پایه سینما از ریسه‌هایی که به موازات هم قرار گرفته‌اند، تشکیل شده است. چنین ریسه‌هایی راست و تا حدودی انعطاف‌پذیر و صاف هستند. ریسه‌ها دارای دیواره ضخیم و عرضی و در انتهای منشعب هستند. خارهای عقیمی در ناحیه رأس بارده سینما تشکیل شده‌اند. سطح خار صاف و انتهای خار گرد می‌باشد. خارها غیرمنشعب و انعطاف‌پذیر بوده و از قسمت کنیدی‌زا خارج می‌شوند. قطر خارها ۳-۵/۵ میکرومتر و طول خارها (۱۴۸-۱۴۸) ۱۴۸-۸۴ می‌باشد. یاخته‌های کنیدی‌زا از نوع آنلیدیک (annellidic) بوده و اندازه ارتفاع آنها (۶) ۶-۳/۵ (۳) ۳-۵/۵ (۶) ۶-۸ می‌باشد.

شکل ۵- ویژگی‌های گونه *Trichurus spiralis*: a-c و e. سیننماهای تشکیل شده روی پوست درخت آلو و غده سیب زمینی، d. بخشی از قسمت کنیدی‌زای سینما، f. یاخته‌های کنیدی‌زا، g. کنیدی‌های قارچ (a-d. گردایه به دست آمده از پوست طوقه درخت آلو و e-g. گردایه به دست آمده از غده سیب زمینی پوسیده).

Fig. 5. *Trichurus spiralis*: a-c and e. Synnemata on the bark of plum tree and on the tuber of potato, d. Conidiogenous part of synnema, f. Conidiogenous cells, g. Conidia (a-d. isolate obtained from bark of crown part of plum tree and e-g. Isolate obtained from rotten potato tuber).

شکل ۶- کنیدی گونه *Dictyosporium heptasporum*

Fig. 6. Conidium of *Dictyosporium heptasporum*.

کنیدی کمی متفاوت است (Goh *et al.* 1999). شناسایی و تشخیص این گونه به کمک شرح ارایه شده توسط سیرا و Goh *et al.* 2003)، گو و همکاران (Sierra *et al.* 2003)، گو و همکاران (Crous *et al.* 2009) انجام شد. گونه Dictyosporium heptasporum به عنوان آرایه جدید برای میکوفلور ایران گزارش می‌شود.

گونه‌های موجود در جنس *Dictyosporium* از نقاط مختلف دنیا از روی چوب و برگ‌های خشک گزارش شده‌اند (Barron 1968, Ellis 1971). گونه *D. heptasporum* از نقاط مختلف دنیا گزارش شده و انتشار جهانی دارد. گونه *D. heptasporum* از نظر شکل کنیدی شبیه به گونه‌های *D. subramanianii* و *D. giganticum* باشد، اما از نظر اندازه

References

- Al-Sheikh, A.M. & Trappe, J.M. 1983. Taxonomy of *Phaeangium lefebvrei*, a desert truffle eaten by birds. Canadian Journal of Botany 61: 1919–1925.
- Barron, G.L. 1968. The genera of Hyphomycetes from soil. The Williams and Wilkins Company, Baltimore, USA, 364 pp.
- Bujari, J. & Ershad, D. 1993. An investigation on corn seed mycoflora. Iranian Journal of Plant Pathology 29: 23–34 (In Persian with English summary).
- Cannon, P.F. & Hawksworth, D.L. 1982. A re-evaluation of *Melanospora* Corda and similar Pyrenomycetes with revision of the British species. Botanical Journal of the Linnaean Society 84: 115–160.
- Crous, P.W., Braun, U., Wingfield, M.J., Wood, A.R., Shin, H.D., Summerell, B.A., Alfenas, A.C., Cumagun, C.J.R. & Groenewald, J.Z. 2009. Phylogeny and taxonomy of obscure genera of microfungi. Persoonia 22: 139–161.
- Ellis, M.B. 1971. Dematiaceous Hyphomycetes. Commonwealth Mycological Institute, Kew, UK, 608 pp.
- Esfandiari, E. 1946. Contribution à l'étude de la mycoflore de l'Iran. Department of Genetic and Plant Protection. Tehran (In Persian).
- Esfandiari, E. 1948. Troisième liste de fungi ramssés en Iran. Applied Entomology and Phytopathology 8: 1–15.
- Fotouhifar, Kh.B., Hedjaroude, Gh.A., Moussavi, S.M. & Okhovvat, S.M. 2003. Study of micromycetes flora in Karaj region, Iran (2). Rostaniha 4(3–4): 79–92 (In Persian with English summary).
- Garcia, D., Stchigel, A.M. & Guarro, J. 2004. Two new species of *Sphaerodes* from Spanish soils. Studies in Mycology 50: 63–68.
- Goh, T.K., Hyde, K.D., Ho, W.H. & Yanna. 1999. A revision of the genus *Dictyosporium*, with descriptions of three new species. Fungal Diversity 2: 65–100.
- Hanlin, R.T. 1990. Illustrated Genera of Ascomycetes. Vol. 1, American Phytopathological Society Press, St. Paul, USA, 263 pp.
- Hanlin, R.T. 1998. Illustrated Genera of Ascomycetes. Vol. 2, American Phytopathological Society Press, St. Paul, USA, 268 pp.
- Harveson, R.M., Kimbrough, J.W. & Hopkins, D.L. 2002. Novel uses of a Pyrenomycetous mycoparasite for management of Fusarium wilt of watermelon. Plant Disease 86(9): 1025–1030.
- Hawksworth, D.L. 1991. The fungal dimension of biodiversity: magnitude, significance, and conservation. Mycological Research 95(6): 641–655.
- Hedjaroude, Gh.A. & Abbasi, M. 2000. Study of micromycetes flora in Karaj region, Iran (1). Rostaniha 1(1–4): 103–130 (In Persian with English summary).
- Hesseltine, C.W. & Benjamin, C.R. 1957. Notes of the Choanephoraceae. Mycologia 49(5): 723–733.
- Keller, H.W. & Braun, K.L. 1999. Myxomycetes of Ohio: their systematics, biology, and use in teaching. Ohio Biological Survey, Bulletin New Series 13(2): 182.
- Keller, H.K., Skrabal, M., Eliasson, U.H. & Gaither, T.W. 2004. Tree canopy biodiversity in the Great

- Smoky Mountains National Park: ecological and developmental observations of a new myxomycete species of *Diachea*. *Mycologia* 96(3): 537–547.
- Khodaparast, S.A. 2006. A survey on Citrus sooty mold fungi in Gilan province, Iran. *Rostaniha* 7(1): 69–85 (In Persian with English summary).
- Khodaparast, S.A., Salimi, M., Ahmadi, S.B. & Mehri, Z. 2008. Eight new or less known mitosporic fungi for Iran mycoflora from Guilan province. *Rostaniha* 9(1): 89–99.
- Kirk, P.M., Cannon, P.F., Minter, D.W. & Stalpers, J.A. 2008. *Ainsworth & Bisby's Dictionary of the Fungi*. 10th edition, CAB International, Wallingford, Oxon, UK, 771 pp.
- Lee, J.H., Han, K.S., Bae, D.W., Kim, D.K. & Kim, H.K. 2008. Identification of *Diachea leucopodia* on Strawberry from Greenhouse in Korea. *Mycobiology* 36(3): 143–147.
- Mostofizadeh-Ghalamfarsa, R., Banihashemi, Z. & Taghavi, S.M. 2000. Study of rizosphere's mycoflore of wheat in Fars Province. Proceeding of the 14th Iranian Plant Protection Congress, Volume II, Plant Disease and Weeds, 26 pp.
- Munk, A. 1957. Danish Pyrenomycetes. A preliminary flora. *Dansk Botanisk Arkiv* 17(1): 1–491.
- Sakai, S., Kato, M. & Nagamasu, H. 2000. Artocarpus (*Moraceae*)-gall midge pollination mutualism mediated by a male-flower parasitic fungus. *American Journal of Botany* 87: 440–445.
- Scharif, G. & Ershad, D. 1966. A list of fungi on cultivated plants, shrubs and trees of Iran. Ministry of Agriculture, Plant Pests and Diseases Research Institute, Evin, Tehran.
- Schnittler, M. & Stephenson, S.L. 2002. Inflorescences of Neotropical herbs as a newly discovered microhabitat for myxomycetes. *Mycologia* 94(1): 6–20.
- Sierra, A.M., Calduch, M., Gene, J., Guarro, J. & Delgado, G. 2003. *Digitomyces*, a new genus of Hyphomycetes with cheiroid conidia. *Mycologia* 95(5): 860–864.
- Stchigel, A.M., Guarro, J. & Figueras, M.J. 1996. A new species of *Melanospora* from India. *Mycological Research* 101(4): 446–448.
- Stephenson, S.L. & Stempel, H. 2000. *Myxomycetes: A handbook of slime molds*. Timber Press Inc., Portland, USA, 200 pp.
- Udagawa, S.I. & Cain, R.F. 1969. Notes on the genus *Microthecium*. *Canadian Journal of Botany* 47(12): 1915–1933.
- Udagawa, S.I., Horie, Y. & Abdullah, S.K. 1985. *Trichurus dendrocephalus* sp. nov., from Iraqui soil. *Mycotaxon* 23: 253–259.
- Vujanovic, V. & Goh, Y.K. 2009. *Sphaerodes mycoparasitica* sp. nov., a new biotrophic mycoparasite on *Fusarium avenaceum*, *F. graminearum* and *F. oxysporum*. *Mycological Research* 113(10): 1172–1180.
- Webster, J. & Weber, R. 2007. *Introduction to Fungi*. 3rd Edition, Cambridge University Press, Edinburgh, Cambridge, UK, 841 pp.